

SYSTEM KAR I NAGRÓD W PRZEDSZKOLU

Dzieci potrzebują precyzyjnego określenia, co jest dozwolone, a czego nie wolno. Opracowując wspólnie z nimi „Kontrakt grupowy” musimy zarówno wspierać i motywować je do przestrzegania obowiązujących norm i zasad, jak również konsekwentnie egzekwować go. Skutecznym środkiem wychowania są nagrody i pochwały. Mają one wartość zachęcającą do pracy dla każdego człowieka, a tym samym bardziej dla dziecka. Uznanie i akceptacja mobilizują do dalszych wysiłków.

PRZEDSZKOLE INTEGRACYJNE
W NAMYSŁOWIE

Formy nagradzania zachowań respektujących ustalone normy i zasady:

- pochwała wobec grupy,
- pochwała indywidualna
- pochwała przed rodzicami,
- atrakcyjne spędzanie czasu, atrakcyjna zabawa w grupie według pomysłu dzieci,
- darzenie dziecko szczególnym zaufaniem np. zwiększając zakres jego samodzielności,
- drobne nagrody rzeczowe, np. emblematy uznania (odznaka, order),
- dostęp do atrakcyjnej zabawki.

Nagradzamy za:

- szanowanie ustalonych umów i zasad,
- wysiłek włożony w wykonanie pracy, zadania,
- wypełnienie podjętych obowiązków,
- bezinteresowną pomoc innym,
- stosowanie zasad ochrony przyrody
- aktywny udział w pracach grupy.

Po ustaleniu norm postępowania powinniśmy
także ustalić konsekwencje
za brak podporządkowania się im.

Formy karania za niestosowanie się do ustalonych wspólnie zasad:

- kara naturalna jako bezpośrednie następstwo winy (w sytuacjach nie zagrażających zdrowiu dziecka),
- zastosowanie aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji
- upomnienie słowne (przypomnienie obowiązujących zasad),
- rozmowa przedstawienie następstw zachowania (skłonienie dziecka do autorefleksji),
- wyrażenie przez nauczyciela smutku i niezadowolenia z powodu zachowania dziecka,
- odsunięcie na krótki czas od zabawy,
- poinformowanie rodziców o przewinieniu.

Kary stosujemy za:

- nieprzestrzeganie ustalonych norm i zasad współżycia w grupie i przedszkolu,
- stworzenie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu własnemu i innych,
- zachowanie agresywne,
- niszczenie wytworów pracy innych, ich własności,
- celowe nie wywiązywanie się z podjętych obowiązków.

Pamiętajmy, że przyznanie się dziecka do błędu wyklucza potrzebę stosowania kar. Zanim je ukarzymy zastanówmy się, dlaczego z dzieckiem mamy kłopoty wychowawcze, co chce nam powiedzieć poprzez swoje zachowanie.

Pamiętajmy, że często dzieci robią coś złego niechcący, przez nieuwagę lub niezręczność i to nie jest powód, by je karać.

Pamiętajmy, że wychowywanie przez przemoc to wyraz bezradności, nienawiści, głupoty i niskiej kultury.

Starajmy się zatem częściej nagradzać nasze dzieci niż karać.